

Ein bumba

TÍÐINDINI í útvarpinum seinnapart-in í gjár um at 111 fólk skulu sigast upp á Landssjúkrahúsinum beinan-veg komu sum ein bumba. Nú tosað hevur verið um at fremja sparingar og skerjingar á hesum landsins størsta sjúkrahúsi og tað hevur gingið hampuliga væl í hond undanfarna árin, so gjørdist nú greitt, at tað nú er farið at tátta so mikið nógv í á hesum landsins størsta arbeiðsplássi, at einasti møguleiki at halda fram við sparing er at siga fólki upp.

NEYVAN hevði nakar væntað, at meira enn 100 fólk fóru at verða uppsøgd við brestin, tí fólk hava alla tíðina havt ta fatan, at helst skuldi ongin sigast upp og skuldi hetta gerast, so mátti tað verða gjørt so við og við m.a. at nýggj vórðu ikki sett í starv, tá onnur fóru úr starvi av náttúrligum orsökum.

MEN hetta er so tað, sum politikararnir og leiðslan fyri sjúkrahúsværkið hava at bjóða. Í fyrstu atlogu í hvussu er. Nú fáa vit so at siggja, um landsstýrið í heila tikið hevur gjørt sær greitt, at hetta komu at bliva avleiðingarnar av sparitiltøkunum. Vit minnst »dialogin« millum undanfarna landsstýrið og sjúkrahússtjóran, tá sparningar skuldu fremjast á sjúkrahúsinum. Tá varð álagt sjúkrahússtjóranum at fremja sparningar uttan at skula siga fólki upp. Hetta gekk so dánt, men gjørdi sjúkrahússtjórin greitt, at skuldi haldast fram við sparingum í so stóran mun, so fór tað at hava við sær, at fólk fóru at verða søgd

upp fyrr ella seinni. Og nú eru vit so komin hartil, at sparingarnar ikki kunnu fremjast uttan, at tær hava hópuðsagnir við sær.

OG hvat gera so okkara politikarar! Tað fáa vit so at siggja komandi dagar. Tað er púra burturvið, at skula siga meira enn 100 fólkum upp á einum sjúkrahúsi frá degi til annan — uttan at hetta hevur nakað sum helst samband við, hvussu samlaða sjúkrahúsværkið skal rekast í framtíðini. Tað eru tey, sum aftur og aftur — harímillum hetta blað — hava sóknast eftir einum heildarpolitikki á sjúkrahúsinum. Vit hava spurt, hvar tær mongu frágreiðingar og kanningar, sum gjørdar eru av sjúkrahúsværkinum og framtíð tess bliva av. Hvar bleiv m.a. av teirri kanning, sum Dansk Sygehus Institut gjørdi fyri Ráðgeveandi Nevndina fyri Sjúkrahúsværkið og sum greitt visti á, hvussu vit best og biligast útbýggja og reka okkara samlaða sjúkrahúsværki!

TAÐ er at vanvirða tey mongu fólk á Landssjúkrahúsinum, sum hvønn dag royna at gera sitt ítarsta at teita teimum eina uppsøgn í andlit, uttan at fyrireika tey uppá hetta í góðari tíð. Og tað er at vanvirða skattaborgararnar í hesum landi, sum fegnir vilja gjalda sín part av skattinum til sjúkrahúsværkið, verður hesin peningur ikki brúktur á skilabesta hátt og tað er til viðgerð og røkt av sjúkum fólki.

TAÐ er so lætt at vera eftirlókur, og hevur sum so heldur einki við tað at gera kortini, tí tað hevur aftur og aftur verið víst á av bæði fakfólki, politikarum og serkønum, at

Føroyar eru eitt alt ov lítið land til at kunna varðveita, útbýggja og reka trý stór sjúkrahús. Og hetta hevur verið gongdin og er hon framvegis. Sjúkrahúsið í Klaksvík er útbýgt til at kunna næstan tað sama sum Landssjúkrahúsið í Havn, hevur júst fingið intensiva deild, og nú er túrin so komin til Tvøroyrar Sjúkrahús, sum stendur fyri eini sera stórar útbýgging. Tað stendur tó greitt, at skal sjúkrahúsið í Suðuroy varðveitast, so eru ábøtur har neyðugar. Spurningurin er: hava vit gjørt okkum greitt, hvat vit vilja við framtíðar sjúkrahúsværkinum, áðrenn vit fara undir stórar útbýggingar, nýggjar læknasetanir osfr. — á øllum verandi sjúkrahúsum!

VÆL vitandi at tað ikki er politiskur meiriluti her á landi ella hevur verið tað fyri at broyta sjúkrahússektarin soleiðis, at høvuðsdenturin varð lagdur á eitt meginsjúkrahús, so er greitt, at ein parlamentariskur meiriluti ikki er einstýðandi við, at tað hesin meiriluti stendur fyri er tað einasta rætta.

HØVUÐSÁBYRGDIN í hesum álvármáli liggur hjá politikarunum í øllum flokkum, ongin undantikin. Men nú tað er Javnaðarflokkurin, sum umsitur hetta málið, eigur hann at átaka sær høvuðsábyrgdina av tí sum nú fer fram. Hann eigur at siggja í eyguni, at henda gongdin kann ikki halda fram. Onkur vil siga, at nú er ov seint at venda við, men nú mugu politikarar og starvsfólk innan heilsuverkið seta seg niður og fara undir tann dialogin, sum skal vísa ta skilabestu og biligastu kósina hjá samlaða sjúkrahúsværkinum í framtíðini. Vit mugu

gera okkum greitt, um vit ynskja eitt Landssjúkrahús, sum er meginsjúkrahús fyri landið ella um vit vilja hava trý lokar sjúkrahús og síðani satsa uppá at senda fleiri sjúklingar til Danmarkar við tí meir kostnaði tað hevur við sær!

EFTIR okkara metan er bert ein leið at ganga. Vit mugu varðveita og útbýggja Landssjúkrahúsið, soleiðis at tað verður okkara meginsjúkrahús, so langt vit nú hava fólk og útgerð til tess. Út frá hesum mugu vit so til at finna fram til, hvat arbeiðs-økið skal vera hjá hinum sjúkrahúsum. Hvat antin vit eru havnarfólk, norðingar ella suðuroyingar, so kunnu vit øll vera samd um, at tað tænr alra besta í hvussu so er at hava eitt sjúkrahús, sum kann klára so nógvur uppgávur sum tilber. Tað er eisini greitt, at skal Landssjúkrahúsið hava meginsjúkrahúsfunktionina í framtíðini, so eigur so sanniliga eisini at verða hugt at, hvussu her verður húsast við peninginum. Og her eru helst eisini fleiri spurningar at taka upp.

SJÚKRAHÚSMÁLIÐ er so mikið stórt og álvámsamt mál, at vit nú eiga at loysa upp fyri tí tøg, sum er á økinum. Vit mugu tvinga politikararnar og fakfólk á økinum út í ein dialog, soleiðis at í hvussu er okkara eftirkomarar í komandi öld kunnu siga, at nú virkar føroyska sjúkrahúsværkið sum tað eigur — biligast og best. Vónandi fer áheitanin hjá tveimum av javnaðartingmonnunum í Suðurstreymi á landsstýri at taka málið upp at vinna frama. Annars kunnu vit bara gita okkum til avleiðingarnar.

Jonny Bech Dimon:

Hetta skal fáa fylgjur

Vit greiddu leygardagin frá stevnuni, sum Bech familjan skuldi halda Tvøroyri. Yvir 100 fólk biðaðu fríggjadagin eftir farti í Havn, og ívasamt var um tey sluppu suður.

Tað sluppu tey ikki! Allan fríggjadagin royndu tey at fáa onkran fart, men har var onki at gera.

Argur fyriskipari

Jonny Bech Dimon á Tvøroyri hevur nýtt fleiri mánaðir til at fyrireika stevnuna.

Og hon er rættiliga ørgum, at ikki bar til at leiga ein bát.

- Vit ætlaðu at leiga Pride, og tað sá út til at fara at bjarga tiltakinum, greiður hon frá. - Men so blokkeraði starvsmannafelagið. Kalt og kyniskt. Eg royndi at greiða Hartvig Hansen frá støðuna, men har var onki at gera.

Skal fáa fylgjur

Og stendur tað til Jonny, so fær tað fylgjur.

- Tað er ikki bara eitt

stórt vónbrot at hava nýtt so nógv fyrirkeingartíð til einkis, sigur hon. Her er eisini ein hópur av peningi farin fyri skjeytið. Bæði ferðaseðlarnir hjá teimum sum vóru komin

úr Danmark, og allur maturin, sum ikki bleiv ein.

- Tað eru fleiri sum halda, at verkfallið er ólógligt. Er tað tað, so er ongin ivi um, at vit fara at

reisa endurgjaldskrav móti teimum, sum hava lýst verkfallið, sigur Jonny Bech Dimon.

Hóast øll sum høvdu teknað seg ikki sluppu við, var stevnan kortini

hildin í vikuskiftinum. Men bleiv aldri rættiliga til tað, so mong høvdu glett seg til.

S-S-

25 ár á Toftum

Mikudagin tann 1. juli hátíðarhalda vit 25 ára dagin hjá FØROYA BANKA á Toftum.

Í hesum sambandi eru øll hjartaliga vælkomin inn á gólvið til ein kaffimunn.

FØROYA BANKI